

Startside>Familierechtlige forhold og arv>Underholdsbidrag

Underholdsbidrag

Italien

1 Hvad er den praktiske betydning af begreberne "underhold" og "underholdspligt"? Hvilke personer skal betale underholdsbidrag til en anden person?

Italiensk ret omfatter forskellige betegnelser, betingelser og beløbsstørrelser for familieydelse, der afhænger af forholdet mellem den bidragspligtige og bidragsberettigede. De forpligtelser, der er begrundet i den bidragsberettigedes behov, omtales generelt som "underholdsforpligtelser".

A. "*Obbligazione alimentare*" er en pligt til at yde bistand til en person, der er ude af stand til at forsørge sig selv. Den skal ydes af personer, der er nærmere angivet i loven, som led i disse personers familiesolidaritet.

Reglerne for denne type underhold er fastsat i den civile lovbogs artikel 433 ff. "*Obbligazione alimentare*" og udbetales i tilfælde, hvor: der foreligger et særligt juridisk forhold mellem den bidragspligtige og den bidragsberettigede den bidragsberettigede ikke har midler til selvforsørgelse og er økonomisk trængende.

De underholdspligtige som omhandlet i litra a) er i nævnte rækkefølge:

ægtefællen

forældre, eller i mangel heraf, direkte slægtninge i opstigende linje

forældre, eller i mangel heraf, direkte slægtninge i opstigende linje, adoptanter

svigersønner og svigerdøtre

svigerforældre

helsøskende (forrang) og halvsøskende

Den nærmeste slægtning ifølge ovenstående rangliste er underholdspligtig.

Skulle der være mere end én person på samme niveau, deles underholdspligten mellem dem i overensstemmelse med deres økonomiske situation.

For så vidt angår litra b), fastsættes underholdsbidragets størrelse i overensstemmelse med den underholdsberettigedes behov og den underholdspligtiges økonomiske situation. Denne form for underholdsbidrag bør imidlertid ikke overstige det beløb, der er nødvendigt for at dække den bidragsberettigedes basale behov under hensyntagen til dennes samfundsmæssige stilling.

B. "*Assegno di mantenimento*" er en ægtefælles tilvejebringelse af underhold til den anden ægtefælle i tilfælde af separation, og formålet med ordningen er at sikre, at modtageren kan opretholde den samme levestandard som under ægteskabet. "*Assegno di mantenimento*" forudsætter ikke, at den bidragsberettigede lider nød, og der kan ansøges om bidraget, selv om den bidragsberettigede er i arbejde. Der kan gives afkald på bidraget, og det kan erstattes af et engangsbetrag.

Da formålet med denne type underholdsbidrag er at sikre, at den tidligere ægtefælle opretholder den samme levestandard som før separationen, er beløbet almindeligvis højere end ved "*assegno alimentare*". Der udbetales imidlertid ikke "*assegno di mantenimento*" til den ægtefælle, der er ansvarlig for separationen.

I tilfælde af skilsmisse kan retten tildele den ægtefælle, som ikke råder over tilstrækkelige midler, eller som under alle omstændigheder af objektive grunde er ude af stand til at tilvejebringe dem, "*assegno divorzile*". Retten tager i denne forbindelse hensyn til ægtefællernes indkomst, begrundelsen for afgørelsen og hver af ægtefællernes personlige og økonomiske bidrag til familielivet og formuen og vurderer disse oplysninger i forhold til ægteskabets varighed. Retten til ydelsen ophører, når den bidragsberettigede gifter sig igen eller stifter en ny familie. Ifølge dom nr. 18287 afsagt af afdelingsplenum ved *Corte suprema di cassazione* (kassationsdomstolen) den 11. juli 2018 har ydelsen ikke kun karakter af underhold, idet domstolen anførte, at denne ydelse både skulle have karakter af underhold og i samme omfang tjene som kompensation og udligning. I forbindelse med anerkendelse skal der derfor anvendes et sammensat kriterium, hvor der på grundlag af en sammenlignende vurdering af de to parter økonomiske og formuemæssige forhold lægges særlig vægt på den ansøgende tidligere ægtefælles bidrag til den fælles og personlige formue set i forhold til ægteskabets varighed og den bidragsberettigedes fremtidige indtægtsmuligheder og alder.

En ægtefælle kan pålægges at betale ydelsen til den anden part, og en registreret partner kan ligeledes pålægges at betale ydelsen til den anden part, men i så fald skal parterne have indgået et registreret partnerskab (lov nr. 76 af 2016), der regulerer familiedannelsen mellem personer af samme køn.

C. Begrebet "*assegno di mantenimento*" omfatter også den økonomiske bistand, som forældre har pligt til at betale til deres børn ved separation, skilsmisse eller ophør af papirløst samliv (den civile lovbogs artikel 337b). Børn (født i eller uden for ægteskabet) har ret til underholdsbidrag fra deres forældre i en størrelsesorden, der er i overensstemmelse med det enkelte barns respektive formue og evne til at påtage sig lønnet arbejde eller arbejde i hjemmet. I tilfælde af separation, skilsmisse eller ophør af papirløst samliv fastslår retten, at der skal betales et fast underholdsbidrag, og retten fastsætter også dets størrelse i overensstemmelse med barnets behov, barnets levestandard, mens det boede sammen med begge forældre, hvor meget tid barnet tilbringer sammen med den enkelte forælder, forældrenes økonomiske formåen og den økonomiske værdi af de forpligtelser, som de respektive forældre har med hensyn til husholdningen og barnets opvækst.

D. Som fastsat i artikel 1, stk. 65, i lov nr. 76 af 20. maj 2016 (om registreret partnerskab mellem personer af samme køn og papirløst samliv) vurderer retten i tilfælde af ophør af papirløst samliv samleverens ret til at modtage underholdsbidrag fra den anden part, hvis vedkommende ikke har midler til selvforsørgelse og er økonomisk trængende. I sådanne tilfælde bevilges underholdsbidraget i et tidsrum, der står i rimeligt forhold til varigheden af det papirløse samliv og som fastsat i den civile lovbogs artikel 438, stk. 2. Ved fastlæggelsen af de underholdspligtiges rangorden i henhold til den civile lovbogs artikel 433 har samleverens underholdspligt i overensstemmelse med dette stykke forrang for søskendes underholdspligt.

2 Indtil hvilken alder kan et barn modtage underholdsbidrag? Er der forskellige regler for underholdspligt overfor mindreårige og voksne?

Børn har indtil myndighedsalderen ret til underhold fra deres forældre (se ovenstående afsnit). Hvis et barn har nået myndighedsalderen, men endnu ikke er økonomisk uafhængigt, kan retten pålægge en af forældrene eller begge forældre at betale et fast underholdsbidrag, almindeligvis direkte til barnet. Når et barn, der har nået myndighedsalderen, er blevet økonomisk uafhængigt, kan forældrene ikke på ny blive pålagt en underholdspligt i form af "*obbligazione alimentare*", hvis barnet igen kommer i en situation, hvor det lider nød, men de kan blive pålagt at betale en "*assegno alimentare*" (afsnit A, punkt 1). Hvis et barn, der har nået myndighedsalderen, har et alvorligt handicap, finder reglerne vedrørende mindreårige børn anvendelse.

3 Skal jeg indgive min ansøgning om bidrag til en kompetent myndighed eller en retsinstans? Hvad er hovedpunkterne i proceduren?

Personer, der ønsker "*alimenti*", skal indgive en begæring til deres hjemting og vedlægge enhver form for dokumentation af deres behov.

Når behandlingen af sagen er indledt, kan retten anmodes om tilkendelse af et foreløbigt underholdsbidrag, inden den endelige kendelse afsiges. Der kan ansøges om underholdsbidrag for børn og ægtefællen i en særskilt retssag eller som led i behandlingen af begæringen om separation, skilsmisse eller ophør af papirløst samliv. Retten kan ligeledes tage stilling til spørgsmålet om underholdsbidrag på første retsmøde. Underholdsbidraget til børn eller ægtefællen eller den registrerede partner kan desuden indgå som et punkt i en aftale forhandlet med bistand fra en eller flere advokater (artikel 6 i lovdekret nr. [132/2014](#)). Dette er en aftale, hvori parterne indvilliger i at samarbejde i god tro og loyalitet om at bilægge enhver tvist i forbindelse med separationen og tilkendelsen af forældremyndigheden over barnet i mindelighed. Den aftale, der indgås i en aftale, der er forhandlet med advokatbistand, skal inden for en frist på ti dage fremsendes til den offentlige anklager ved den kompetente ret, som godkender aftalen, hvis den vurderer, at aftalen er i barnets tarv. Efter godkendelse har aftalen karakter af retlige bestemmelser om separation og skilsmisse. Følgende er fastsat i justitsministeriets cirkulære af 22. maj 2018. Hvis aftalen er indgået for personregisterføreren, udsteder vedkommende den attest, der er omhandlet i artikel 39 i forordning (EF) nr. 2201/2003. Hvis aftalen er indgået med bistand fra en eller flere advokater, skal den i artikel 39 omhandlede attest derimod udstedes af anklagemyndigheden, som har godkendt aftalen eller udstedt tilladelsen, hvis advokaten ikke anses for at være en "myndighed" ifølge forordning (EF) nr. 2201/2003, og aftalen er først gyldig og retskraftig og dermed eksigibel i udlandet, når anklagemyndigheden har truffet en endelig afgørelse. Hvis anklagemyndigheden har afvist at godkende aftalen, og denne aftale er godkendt af retsformanden (lovdekretets artikel 6, stk. 2), skal den kompetente ret udstede den pågældende attest.

4 Kan der indgives ansøgning om underholdsbidrag på vegne af en slægtning (hvis ja, hvor tæt skal man være beslægtet) eller et barn?

Hvis en person ikke har rets- og handleevne (mindreårige, voksne under værgemål), skal ansøgningen om underholdsbidrag indgives af dennes retlige repræsentant (den mindreåriges forældre, den voksnes værge), som også kan være en støtteperson udpeget i henhold til den civile lovebogs artikel 404 ff.

5 Hvis jeg ønsker at indbringe sagen for retten, hvordan finder jeg så ud af, hvilken ret der er kompetent?

I medfør af forordning (EF) nr. 4/2009 henhører kompetencen i sager om underholdspligt i medlemsstaterne under:

retten i den retskreds, hvor den bidragspligtige har sit sædvanlige opholdssted, eller
retten i den retskreds, hvor den bidragsberettigede har sit sædvanlige opholdssted, eller
den ret, som ifølge national ret har kompetence til at behandle sager om en persons retlige status, hvis spørgsmålet vedrørende underholdsbidrag knytter sig til denne sag, medmindre den pågældende kompetence udelukkende er baseret på en af parternes nationalitet, eller
den ret, som ifølge national ret har kompetence til at behandle sager om forældremyndighed, hvis spørgsmålet vedrørende underholdsbidrag knytter sig til denne sag, medmindre den pågældende kompetence udelukkende er baseret på en af parternes nationalitet.

6 Er det nødvendigt for mig som ansøger at benytte en mellemmand for at bringe sagen for retten (f.eks. en advokat, en central eller lokal myndighed etc.) Hvilke procedurer gælder, hvis dette ikke er tilfældet?

I sager om underholdspligt skal begæringen indgives af den advokat, der repræsenterer den pågældende part ved retten.

Advokatbistand er ikke nødvendig, hvis spørgsmålet om underholdsbidrag er omhandlet i en aftale mellem to ægtefæller, der er enige om at begære separation. I så fald forelægges denne aftale for retten, som gennemgår og godkender den (den civile retsplejelovs artikel 711).

7 Skal jeg betale et gebyr for at indbringe sagen for retten? Hvis ja, hvor højt må det antages at være? Hvis mine økonomiske midler er utilstrækkelige, kan jeg så få bevilget retshjælp til at dække sagens omkostninger?

En person, der anlægger en sag ved de civile domstole, skal betale en registreringsafgift (*contributo unificato di iscrizione a ruolo*).

Størrelsen af denne afgift afhænger af sagstypen og sagens værdi.

Der skal ligeledes betales registreringsafgift for kendelser, der afsiges af retten. Når det drejer sig om børnebidrag, skal der imidlertid ikke betales nogen form for registreringsafgift.

Parterne skal desuden betale advokatsalær til de advokater, der repræsenterer dem ved retten. Det er ikke muligt at angive de forventede sagsomkostninger, da disse varierer alt efter sagens kompleksitet.

Ubemidlede personer kan anmode om en beskikket advokat, hvor staten afholder sagsomkostningerne (retshjælp).

På nuværende tidspunkt er retshjælp betinget af, at den bidragsberettigede har en skattepligtig indkomst ifølge den seneste skatteopgørelse på højst 11 493,82 EUR (pr. 16. januar 2018, GURI nr. 49 af 28. februar 2018). Dette loft ajourføres regelmæssigt. Hvis den pågældende person bor sammen med sin ægtefælle, registrerede partner eller andre familiemedlemmer, beregnes den samlede årlige indkomst ved at lægge alle familiemedlemmernes, herunder den bidragsberettigedes, indkomster sammen.

Hvis den pågældende person bor sammen med sin ægtefælle eller andre familiemedlemmer, beregnes den samlede årlige indkomst ved at lægge alle familiemedlemmernes, herunder den bidragsberettigedes, indkomster sammen. I så fald forhøjes beløbsgrænsen for retshjælp med 1 032,91 EUR for hvert familiemedlem, der bor sammen med den bidragsberettigede.

Ansøgninger om retshjælp indgives til advokatrådet (*Consiglio dell'Ordine degli Avvocati*) for den retskreds, hvori den kompetente ret er beliggende.

Ansøgningen skal indeholde en angivelse af begrundelsen og retsgrundlaget for kravet og dokumentation. *Consiglio dell'Ordine degli Avvocati* bevilger ikke retshjælp, hvis de krav, der forelægges retten, er åbenlyst grundløse.

Hvis *Consiglio dell'Ordine degli Avvocati* godkender ansøgningen, kan den pågældende person vælge en af de advokater, der står på listen over autoriserede beskikkede advokater.

Nogle af advokatrådets kontorer udpeger selv den advokat, der skal varetage sagen.

Der kan på ethvert tidspunkt og i enhver instans i proceduren indgives en ansøgning om retshjælp, som er gyldig ved alle de efterfølgende instanser.

Ovennævnte indkomstkraav er gældende under hele sagen.

Hvis ansøgningen om retshjælp afvises, kan den pågældende person indgive en ansøgning på ny til den ret, der har kompetence til at behandle sagen.

8 Hvilken form for underholdsbidrag er det sandsynligt, at retten vil tilkende? Hvordan beregnes bidragets størrelse? Kan rettens afgørelse ændres, hvis leveomkostningerne eller familieforholdene ændrer sig? Hvis ja, hvordan? (f.eks. ved hjælp af en automatisk indeksregulering)?

Den retskendelse, hvori størrelsen af underholdsbidraget fastsættes, og som tilpligter den bidragspligtige at betale underhold, er en kendelse til senere opfyldelse og udgør derfor et tvangsfuldbyrdsdokument.

Med en retskendelse om underholdspligt pålægges den bidragspligtige at betale den bidragsberettigede det, der er nødvendigt for at dække sidstnævntes basale behov (udgifter til mad, bolig og tøj samt udgifter til varer og tjenesteydelser, der er nødvendige for at opretholde en passende levestandard). Ved fastsættelsen af underholdsbidragets størrelse skal dommeren også tage den bidragspligtiges økonomiske situation i betragtning.

I forbindelse med en retskendelse om fastsættelse af underholdsbidraget til en frasepareret ægtefælle skal dommeren ligeledes tage levestandarden under ægteskabet i betragtning.

Ved fastsættelse af underhold, der er tilkendt mindreårige børn eller børn, som har nået myndighedsalderen, men endnu ikke er økonomisk uafhængige, skal dommeren tage højde for deres behov for uddannelse.

Underholdsbidraget reguleres automatisk i overensstemmelse med ISTAT-indekset eller andre parametre, som parterne indbyrdes har aftalt, eller som er fastsat i rettens kendelse.

Underholdsbidragets størrelse kan efterfølgende ændres, hvis den bidragsberettigede eller den bidragspligtige indgiver en begæring til den kompetente ret, der almindeligvis er den samme ret, som afsagde den oprindelige kendelse.

9 Hvordan og til hvem udbetales underholdsbidraget?

Betalingsordningen fastsættes af retten.

I tilfælde af separation kan retten pålægge tredjeparter, der, herunder med faste intervaller, har pligt til at betale den bidragspligtige (f.eks. arbejdsgiveren), at betale en del af beløbet direkte til den fraseparerede ægtefælle.

Ydelsen betales til den bidragsberettigede.

Underholdsbidrag til et mindreårigt barn betales til den ægtefælle, som har forældremyndigheden over barnet.

Underholdsbidrag til et barn, der har nået myndighedsalderen, men som ikke er økonomisk uafhængigt, betales direkte til det pågældende barn, medmindre retten træffer anden afgørelse.

10 Hvilke foranstaltninger kan der træffes for at tvinge en bidragspligtig (debitor), som ikke betaler frivilligt, til at betale?

Hvis den bidragspligtige ikke betaler frivilligt, har den bidragsberettigede adgang til de sædvanlige foranstaltninger til inddrivelse af pengekrav (tvangsfuldbyrdelse).

Det er ligeledes muligt at anvende den civile lovbogs artikel 614a i, som tilskynder til frivillig opfyldelse af forpligtelser til at foretage en bestemt handling. Retten kan på begæring af en af parterne (og forudsat en sådan foranstaltning ikke er åbenbart urimelig) fastsætte det beløb, der skal betales af den underholdspligtige for enhver efterfølgende overtrædelse eller manglende opfyldelse eller for enhver forsinkelse i gennemførelsen af foranstaltningen, i dommen. Dommen er et eksigibelt dokument til inddrivelse af skyldige beløb for hver overtrædelse eller manglende opfyldelse.

11 Beskriv kort eventuelle begrænsninger for tvangsfuldbyrdelsen, navnlig regler om debitorbeskyttelse og om frister og forældelse?

Retten til underholdsbidrag er ikke i sig selv omfattet af præklusionsfrist. Der gælder en præklusionsfrist på fem år for eventuelle rater, der forfalder til betaling, men som ikke erlægges (den civile lovbogs artikel 2948, stk. 2). Desuden er præklusionsfristen suspenderet mellem ægtefæller og mellem de personer, der har forældremyndighed over bidragsberettigede.

12 Findes der en organisation eller en myndighed, som kan være behjælpelig med at inddrive underholdsbidraget?

Se næste punkt.

13 Kan private eller offentlige organisationer helt eller delvist udbetale bidraget forskudvist på debitors vegne?

Der er for nylig oprettet en offentlig fond til udbetaling af underholdsbidrag til ægtefæller, der ikke har midler til selvforsørgelse og er økonomisk trængende og ikke kan forsørge mindreårige børn, der bor hos dem, og børn med et alvorligt handicap, som har nået myndighedsalderen, når underholdspligtige ægtefæller ikke opfylder deres forpligtelser.

Hvis Justitsministeriet skal udbetale underholdsbidraget, skal den pågældende indgive en begæring herom til retten på bopælsstedet.

Justitsministeriets udbetaling har karakter af et forskud. Ministeriet retter efterfølgende henvendelse til den ægtefælle, der har misligholdt sine forpligtelser, med henblik på tilbagebetaling af betalte beløb.

14 Hvis jeg bor i dette medlemsland, og debitor har bopæl i et andet land:

14.1 Kan jeg så få hjælp fra en myndighed eller privat organisation i det pågældende land?

En person, der er berettiget til underholdsbidrag fra en person, der bor i en anden medlemsstat, kan få hjælp af Italiens centralmyndighed. Den bidragsberettigede skal indsende en ansøgning om anerkendelse og en erklæring om eksigibilitet og fuldbyrdelse af afgørelsen, som indeholder en anerkendelse af retten til underhold, i henhold til den ordning for samarbejde, der er omhandlet i kapitel VII i forordning (EF) nr. 4/2009, via centralmyndigheden i den medlemsstat, hvor den bidragspligtige har sit sædvanlige opholdssted.

Justitsministeriet (*Ministero della Giustizia - Dipartimento per la giustizia minorile e di comunità*) er den centralmyndighed, der i Italien er udpeget i henhold til artikel 49 i forordning (EF) nr. 4/2009 til at inddrive underholdsbidrag i grænseoverskridende tvister inden for EU's retlige område.

14.2 Hvis ja, hvordan kan jeg så komme i kontakt med den relevante myndighed eller private organisation?

Italiens centralmyndighed kan kontaktes på følgende adresse:

Ministero della Giustizia, Dipartimento per la Giustizia Minorile e di Comunità

Via Damiano Chiesa 24

I-00136 Roma

Tlf. (+39) 06 68188 326-331-535

Fax: (+39) 06 06.68808 323

E-mail: acitalia0409.dgmc@giustizia.it

15 Hvis jeg bor i det andet land, og debitor befinder sig i dette land:

15.1 Kan jeg så sende en ansøgning direkte til en sådan myndighed eller privat organisation?

Hvis den bidragsberettigede bor i en anden medlemsstat og agter at fuldbyrde en afgørelse om anerkendelse af sit underholdskrav i Italien, kan vedkommende bede centralmyndigheden i sit bopælsland om hjælp og kan gennem denne myndighed fremsætte en begæring i henhold til artikel 56 i forordning (EF) nr. 4/2009 og drage nytte af den ordning for samarbejde, der er omhandlet i kapitel VII i denne forordning.

Bidragsberettigede, der bor i en anden medlemsstat, kan ikke henvende sig direkte til den italienske centralmyndighed.

15.2 Hvis det er tilfældet, hvordan kan den myndighed eller private organisation kontaktes, og hvilken hjælp kan jeg få?

Se det foregående punkt.

16 Er medlemsstaten bundet af Haagerprotokollen af 2007?

Ja.

17 Hvis landet ikke er bundet af Haagerprotokollen af 2007, hvilken lovgivning finder så anvendelse på kravet på underholdsbidrag i henhold til landets internationale privatret? Hvilke er de relevante internationale privatretlige regler?

18 Hvilke regler gælder for adgangen til domstolsprøvelse i grænseoverskridende sager inden for EU i overensstemmelse med kapitel V i forordningen om underholdspligt?

For så vidt angår adgang til klage og domstolsprøvelse i grænseoverskridende sager, finder den ordning, der er beskrevet i kapitel V i forordning (EF) nr. 4/2009, direkte anvendelse.

I sager vedrørende anerkendelse eller erklæring af en afgørelses eksigibilitet og vedrørende fuldbyrdelse af en afgørelse truffet eller allerede anerkendt i en medlemsstat, tildeles der således, når sagsøgeren er under 21 år, automatisk retshjælp uanset indkomst, og uanset om ansøgningen er velbegrunnet, i overensstemmelse med de generelle bestemmelser i Italien for adgang til gratis retshjælp.

I forbindelse med begæringer vedrørende underholdspligt over for et barn over 21 år, der ikke udspringer af slægtskab (dvs. underholdskrav fremsat af en ægtefælle eller en anden person, der er beslægtet eller besvogret med den bidragspligtige), ydes der retshjælp, hvis de almindelige betingelser i italiensk ret med hensyn til indkomst er opfyldt, og hvis begæringen er velbegrunnet (se punkt 7).

Inden for rammerne af det samarbejde, der er omhandlet i kapitel VII i forordning (EF) nr. 4/2009, indgiver den italienske centralmyndighed ansøgningen om fri proces til det relevante advokatråd.

19 Hvilke foranstaltninger har denne medlemsstat truffet for at sikre udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 51 i forordningen om underholdspligt?

Italiens centralmyndighed benytter følgende fremgangsmåder i behandlingen af de begæringer om samarbejde, som fremsendes i henhold til kapitel VII:

Den tilskynder til mindelige løsninger ved at opfordre den bidragspligtige til frivilligt at opfylde underholdspligten.

Den anmoder den bidragspligtige om at henvende sig til centralmyndigheden med henblik på at lægge en plan for indgåelse af forlig i sagen.

Den lokaliserer den bidragspligtige ved at foretage søgninger i det nationale register over italienske kommuner (*Indice nazionale dei comuni italiani*) og i fængselsvæsenets database (*Amministrazione penitenziaria*) samt ved at kontakte de lokale folkeregisterkontorer.

Den indhenter oplysninger om den bidragspligtiges indkomst og aktiver i samarbejde med skattevæsenet (*polizia tributaria*).

Den letter fremskaffelsen af dokumentation, jf. forordningens artikel 51, stk. 2, litra g), i samarbejde med de retslige myndigheder.

Den letter ydelsen af retshjælp som beskrevet i ovenstående afsnit 7 og 18.

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

This webpage is part of an EU quality network

Sidste opdatering: 22/12/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.